

att få en vagel i ögat

Det är juli och solen skiner. Rytmen i Stockholm är lugn och behaglig – hela sta'n är ett enda stort leende. Det är svårt att inte ryckas med av sommarstämningen – ända tills man får en vagel i ögat. Då förbyts stämningen i ett slag, man deltar inte längre i "sommarstockholm", livet blir en plåga och man ser allt i svart. (Särskilt med höger öga eftersom det är där vageln sitter.)

Men en vagel i ögat är väl inget att bekymra sig över. Hela sta'n är ju full av sjukhus. Det är nog bäst vi låter en expert titta på ögat.

Sagt och gjort. Eftersom vi har Sophiahemets företagshälsovård som en löneförmån ringer vi först dit. Det är alltid enklast om man slipper ge sig in i landstingets sjukhuslabyrinter. Men ack, klockan var ett på eftermiddagen när vi blev "sjuk" och att ringa en läkare klockan ett går inte. Vi fick rådet att återkomma nästa dag mellan klockan 9 och 11.

Men, tänker vi, när man för en gångs skull har lyckats bli sjuk är det nog lika bra att trots allt utnyttja den offentliga sjukvården och gå på poliklinik. Frågan är bara vilket sjukhus vi tillhör. Men det bör de ju kunna informera om på landstingets sjukvårdsupplysning. Att vi skulle tillhöra S:t Görans sjukhus bara för att vi råkar bo ett par kilometer därifrån verkade mindre troligt. I sjukvårdsupplysningens telefon blir vi ombedda att vänta en stund. Efter en halvtimme ger vi upp. Vi ringer i stället till distriktsläkarmottagningen på Kungsholmen, eftersom det är där vi bor.

Äntligen en förstående människa att tala med. Hon förstod genast vilka symptom vi led av och lovade att ta emot oss nästa dag. Men icke så. När vi talade om vilken gata vi bor på,

visade det sig, att vi tillhör distriktsläkarmottagningen i andra änden av gatan. Den som man kan ringa till mellan klockan 10 och 12. Vi fick i stället rådet att ringa till sjukvårdsupplysningen. "Den förstående människan" förstod dock, att vi inte ville sitta i telefon hela da'n, och gjorde ett försök att med hjälp av diverse cirkulär ta reda på vilket sjukhus vi tillhör om vi har ont i ögat.

Hon kom fram till att vi förmodligen tillhör Södersjukhuset på dagtid och Karolinska på kvällstid, dvs efter klockan fem – om det är ögat vi har ont i.

Vi bestämde oss för att åka till Karolinska efter klockan fem. Vi ringer dit för säkerhets skull. Dom är helt oförstående. Telefonisten vill inte veta något om våra symptom. Vi ringer till sjukvårdsupplysningen igen, men vägrar att vänta den här gången. Det visar sig att vi verkligen tillhör Karolinska efter klockan fem, om vi har ont i ögat. Men det är bäst att ringa till ögon-akuten och tala om att vi kommer.

En ny förstående människa som informerar sig om våra symptom. Snabb diagnos – vi kan gott avvakta några dagar och höra av oss om det inte blir bättre. Men vart ska vi höra av oss frågar vi desperat? Och äntligen får vi reda på hur det i själva verket ligger till.

I princip tillhör vi Södersjukhuset – när det gäller ögon. Det gör vi alla dagar fram till klockan fem. Då faller vi under Karolinskas ansvarsområde – utom på lördagar då vi tillhör Södersjukhuset hela da'n. På torsdagar var Sabbatsberg inblandat.

Vi hade tur. Symptomen försvann av sig själva.

Herbert Rock